

**[Justitsministeren]**

Vi har for det andet set, at der er villighed til – om end det er i trafikministerens regi – at tage spørgsmålet om spritkørsel op. Det er blevet signaleret, at der er villighed til at nedsætte promillegrænsen, og det er samtidig blevet givet til kende, at det, man egentlig synes er det gale, er det at sætte sig bag rattet i beruset tilstand. Hvad der så sker, afhænger mere eller mindre af tilfældigheder; men det afgørende gale er at sætte sig bag et rat i beruset tilstand. Det har vi givet tilsagn om at drøfte.

Vi har endvidere taget noget, der spiller en rolle for både V, K, Z og SF, meget alvorligt: om vi til de ganske unge kan finde alternative sanktionsformer, som gør, at de bliver samlet op og ledt ind på en rigtig bane, at der sker noget. Jeg mener, at det også er sagt klart i punkt 5 i voldspakken, hvor vi siger: Hurtig indsats fra de sociale myndigheder! Og det betyder, at det ikke bare er en hævet pegefinger, og at man siger fy, men en række foranstaltninger, som samtidig kan lede de unge ind på en kriminalitetsfri bane. Der skal ske noget, og der skal være konsekvens i det. I relation til det, fru Ebba Strange sagde om alternative strafformer, vil jeg nævne, at vi er meget åbne for at finde udvidelser af samfundstjenesten. Vi er i høj grad klar over, at det er arbejdsløsheden, udstødningen, vold i hjemmet og manglende voksenkontakt, der ligger bag den udvikling, vi ser. Vi er meget opmærksomme på det.

Der var et enkelt teknisk spørgsmål, jeg blev bedt om at kommentere. Jeg tror, det var hr. Tom Behnke – eller var det hr. Helge Adam Møller? – der spurgte: Hvad er meningen med denne forøgelse af strafferammen med det halve og så det med, at vi i gentagelsestilfælde forøger straffen med en tredjedel?

Hvis jeg skal prøve at illustrere det meget firkantet, kan jeg tage udgangspunkt i en strafferamme, der i dag er på fire år. Der er det sådan, at man kan forøge strafferammen med halvdelen – det behøver dommeren ikke at benytte sig af; domstolene udnytter jo sjældent strafferammen fuldt ud – og det betyder så, at i gentagelsestilfælde er strafferammen for den slags forbrydelser ikke længere fire år, men seks år.

All right! Det her er altså noget, hvor domstolene har meget betydelig handlefrihed, men man kunne så sige til dem: I ville normalt ud-

nytte halvdelen af strafferammen, men nu er strafferammen altså ikke længere fire år; nu er den seks år. I ville altså udnytte halvdelen af strafferammen; det vil sige, at I ville give den pågældende tre år. Men da det nu er en gentagelse, er det altså fire år. Derfor kan man spørge: Jamen hov, er det her ikke bare en fordobling af den straf, man ellers ville have fået? Det kan det gå hen og blive; men der kan altså også ske det, at dommeren siger: Nå, ja, ja, hvis nu strafferammen ikke er fire år, men seks år, er det ikke sikkert, at jeg i et første gangstilfælde vil udnytte halvdelen. Der er for dommeren mulighed for at bevæge sig i dette system, men det betyder, at han i givet fald vil kunne gå op til de fire år. Sådan er det sammensat, men ét er regler, et andet er domstolenes praksis, hvor de har og skal have mulighed for at tage betydelige enkeltstageshensyn.

**Fjerde næstformand (Kirsten Jacobsen):**

Fru Ebba Strange for en kort bemærkning. Var det fru Ebba Strange i anden omgang? Undskyld! Fru Ebba Strange i anden omgang.

**Ebba Strange (SF):**

Jeg skylder jo hr. Tom Behnke et svar, og det vil jeg hellere bruge et indlæg til, end jeg vil gøre det i en kort bemærkning. Der er også et par ting i ministerens forslag, som jeg godt lige vil have lejlighed til at kommentere.

Jeg blev spurgt: Hvad er det for en frihed, vi ønsker i SF? Er det en frihed for voldsmand eller en frihed for os andre? Dertil vil jeg godt sige, at mit verdensbillede ser ikke sådan ud, at jeg har voldsmand i én gruppe og alle os andre i en anden, for jeg har mødt for mange af de mennesker, der sidder i vore fængsler, og som er blevet dømt, fordi de har været voldelige, og hvor vi ved – og det ved hr. Tom Behnke også – at det sådan set lige så godt kunne have været den anden part, der var blevet dømt, for vi ved godt, at de fleste voldtillfælde udspiller sig i miljøer, hvor folk slås med hinanden. Derfor har min frihedsopfattelse ikke noget med dét at gøre. Når jeg nævnte begrebet frihed, så er det, fordi jeg har oplevet meget autoritære styre, hvor der blev idømt hårde bøder for at tabe et stykke papir på gaden. Og vi har oplevet et samfund, hvor enhver bevægelse, man foretog, ethvert skrift, man skrev, enhver tanke, man tænkte, blev overvåget. Der er meget